

**Čís. 13741.**

**Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).**  
**Volbu nové firmy (§ 11 (2) zák.) jest zpravidla přenechati žalovanému.**

(Rozh. ze dne 8. září 1934, Rv I 848/33.)

Žalující firma V. Merlet domáhala se na žalovaném inž. Wolfgangu Merletovi, by žalovaný byl uznán povinným zdržeti se užívání svého jména takovým způsobem, by z toho mohla v zákaznickém styku vzejítí záměna s firmou žalující, že jest povinen odstraniti všechny tiskopisy, v nichž označení »W. Merlet« jest uvedeno tak, že z toho může v zákaznickém styku vzejítí záměna s firmou žalující, že jest povinen, by učinil v zákaznickém styku při svém jménu změnu zabezpečující rozeznatelnost, jak mu ji soud podle volného uvážení určí. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud vyhověl částečně odvolání žalobkyně a uznal žalovaného povinným zdržeti se užívání svého jména způsobem takovým, by z toho mohla v zákaznickém styku vzejítí záměna se žalující firmou, t. j. ve zkratce »W. Merlet« a že jest povinen odstraniti všechny tiskopisy, v nichž označení »W. Merlet« jest uvedeno. V otázce, o níž tu jde, uvedl v d ů v o d e c h: Má-li žalovaný, jak se ve sporu tvrdilo, poctivý úmysl, upozorniti zákaznictvo na odlišnost svého podniku, nechť používá svého plného jména s akademickým titulem, tedy slov »Ing. Wolfgang Merlet«, po případě jiné úpravy, již mu soud nechce předem předepisovati přes příslušný návrh druhé strany.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalobkyně, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné právní posouzení věci vidí dovolatelka v tom, že odvolací soud neshledal zapotřebí, by určil, kterou změnu musí žalovaný provést při své firmě. Avšak volbu nové firmy jest zpravidla ponechat žalo-  
 vanému, a proto odvolací soud nijak nepochybil po právní stránce, když mu nechtěl předem předepisovati, jakou úpravu má provést. (Srov. Skála, Nekalá soutěž, str. 165 a Hamann, Nekalá soutěž, str. 67.)

**Čís. 13742.**

**Směnky (zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.)**

**Okolnost, že datum vystavení směnky pochází z doby po úmrtí je d n o h o z přijatelů, není na závadu platnosti směnky.**

(Rozh. ze dne 8. září 1934, Rv I 1872/34.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítli žalovaní, že jeden z přijatelů směnky, Arnošt W., zemřel před Vánoci 1932, kdežto směnka